

Project B11:

Vladymo update

KULeuven
maart 2012

**Algemeen secretariaat – Steunpunt beleidsrelevant Onderzoek
Fiscaliteit & Begroting**

Voskenslaan 270 – 9000 Gent – België

Tel: 0032 (0)9 248 88 35 – E-mail: vanessa.bombееck@hogent.be

www.steunpuntfb.be

Vladymo update

1.	Demografische opbouw	1
2.	Nieuwe macromodule	1
2.1	Methodologische opbouw	1
2.2	Data en assumpties	3
3.	Gemeenschappen en gewesten	3
3.1	Module ontvangsten Gemeenschappen en Gewesten onder de oude BFW	3
3.2	Module ontvangsten Gemeenschappen en Gewesten onder de nieuwe BFW	8
3.3	Module uitgaven Gemeenschappen en Gewesten	13
4.	Federale Overheid	15
4.1	Module ontvangsten Federale Overheid	15
4.2	Module uitgaven Federale Overheid	16
5.	Sociale Zekerheid	17
5.1	Module ontvangsten Sociale Zekerheid	17
5.2	Module uitgaven Sociale Zekerheid	18
6.	Schuldmodule	18
7.	Module Budgettaire Onevenwicht	19

1. Demografische opbouw

De nieuwe bevolkingsvooruitzichten 2007-2060¹ van het Federaal Planbureau vervangen de oude demografische hypothesen in volgende modules in Vladymo: *Module Totale bevolking*, *Module Bevolking <18 jaar*, *Module 19-59 jaar*, *Module Bevolking >60 jaar*.

2. Nieuwe macromodule

In Vladymo kan een exogene jaarlijkse BBP-groei ingesteld worden in het parameterblad (waar bijvoorbeeld de exogeen veronderstelde jaarlijkse BBP-groei van de HRF van 2,1% ingevoerd kan worden). Daarnaast werd in Vladymo een nieuwe macromodule opgenomen die een endogene schatting maakt van de potentiële regionale BBP's en BNP's in de toekomst. De macro-economische parameters die gebruikt worden bij de berekeningen in de macromodule (zoals activiteitsgraad, structurele werkloosheidsgraad, pendelbewegingen en productiviteitsgroei) kunnen exogeen ingegeven worden.

2.1 Methodologische opbouw

Het **BBP van het Rijk** wordt berekend als de som van de regionale BBP's (bottom-up benadering). Hierbij wordt een gesloten economie op nationaal niveau verondersteld, waardoor het Belgische BBP gelijk is aan het BNP.

Het **regionale BBP**, gedefinieerd als het *Bruto Geografisch Product (BGP)*, geeft weer wat alle werkenden in een regio jaarlijks produceren, terwijl het **regionale BNP** of het *Bruto Regionaal Product (BRP)* aangeeft wat de werkenden die woonachtig zijn in een regio jaarlijks produceren.

We berekenen bovenstaande regionale producten op basis van een aanbodgestuurd arbeidsmarktmodel. Hierbij vertrekken we van de berekende **regionale beroepsbevolking**, d.i. het aantal werkenden die woonachtig zijn in regio i , volgens onderstaande formule:

$$E_t^{i,a} = \left(\frac{E_t^{i,a} + U_t^{i,a}}{p_t^{i,a}} \right) \left(1 - \frac{U_t^{i,a}}{E_t^{i,a} + U_t^{i,a}} \right) p_t^{i,a} \quad (4.1)$$

Met $E_t^{i,a}$ het aantal werkenden in leeftijdscategorie a woonachtig in regio i op tijdstip t

$U_t^{i,a}$ het aantal werklozen in leeftijdscategorie a woonachtig in regio i op tijdstip t

$p_t^{i,a}$ de bevolking in leeftijdscategorie a woonachtig in regio i op tijdstip t

¹ Federaal Planbureau, Bevolkingsvooruitzichten 2007-2060. De oude bevolkingsvooruitzichten dateren van 2000. Dit zijn de bevolkingsvooruitzichten 2000-2050 van de Nationale Bank van België (NBB).

Formule 4.1 geeft in essentie het product weer van de regionale activiteitsgraad, het complement van de regionale werkloosheidsgraad en de bevolking van de betreffende regio.

De opsplitsing volgens drie leeftijdscohorten (15-24-jarigen, de 25-49-jarigen en de 50-64-jarigen), die samen de regionale bevolking op beroepsactieve leeftijd uitmaken, $\sum_a P_t^{i,a} = P_t^{i,15-64}$
 $\sum_a P_t^{i,a} = P_t^{i,15-64}$, maakt de regionale beroepsbevolking afhankelijk van de relatieve verschuivingen in leeftijdscohorten, aangezien $E_t^i = \sum_a E_t^{i,a}$

Vervolgens corrigeren we voor de pendel tussen regio's om het **aantal jobs** in regio i te berekenen.

$$J_t^i = \sum_j m_t^{ji} E_t^j \quad (4.2)$$

Met J_t^i = aantal werkenden in regio i op tijdstip t

m_t^{ji} = fractie van aantal werkenden met woonplaats in regio j die werkzaam zijn in regio i

E_t^i = aantal werkenden woonachtig in regio i op tijdstip t

Uitgeschreven voor de drie regio's ziet de formule er als volgt uit²:

Tabel 1: Formules berekening aantal jobs

Brussel	$J_t^{Br} = m_t^{BrBr} * E_t^{Br} + m_t^{VlBr} * E_t^{Vl} + m_t^{WaBr} * E_t^{Wa}$
Vlaanderen	$J_t^{Vl} = m_t^{BrVl} * E_t^{Br} + m_t^{VlVl} * E_t^{Vl} + m_t^{WaVl} * E_t^{Wa}$
Wallonië	$J_t^{Wa} = m_t^{BrWa} * E_t^{Br} + m_t^{VlWa} * E_t^{Vl} + m_t^{WaWa} * E_t^{Wa}$

Het **Bruto Geografisch Product** op tijdstip t wordt dan verkregen via de arbeidsproductiviteit en het aantal jobs op tijdstip t.

$$BGP_t^i = \frac{BGP_0^i}{J_0^i} (1 + g^i)^{t-0} J_t^i \quad (4.3)$$

Met g^i de exogene constante groeivoet van de arbeidsproductiviteit in regio i

Om het **Bruto Regionaal Product** te bekomen, berekenen we de som voor alle j, van het product van de werkenden woonachtig in regio i die in regio j werken, en de arbeidsproductiviteit in regio j.

² De concrete berekening is terug te vinden **Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.**; zie verder.

$$BRP_t^i = \sum_j \frac{BGP_0^j}{J_0^j} (1 + g^j)^{t-0} m_t^{ij} E_t^i \quad (4.4)$$

2.2 Data en assumpties

Als input voor de berekening van BGP en BRP gebruiken we de bevolkingsprognoses m.b.t. de **bevolking op beroepsactieve leeftijd**. De **regionale activiteitsgraden** werden bekomen door de regionale activiteitsgraden in 2007, verkregen uit de Enquête naar de arbeidskrachten (EAK3), voor de beschouwde leeftijdsklassen constant te houden op het niveau van 2007, met uitzondering van de activiteitsgraad van de 50- tot 64-jarigen, die verondersteld werd toe te nemen met een lineaire factor⁴. Voor data m.b.t. de **pendel** baseren we ons op de reële cijfers voor 2007 van de FOD Economie. De pendel wordt in het model bepaald als een fractie van de werkende bevolking die in een bepaalde regio woont. Deze fractie wordt verder constant verondersteld over de tijd. Als input voor het model gebruiken we verder ook de **structurele werkloosheidsgraden**, zoals deze berekend werden in de paper "Estimating the NAIRU and potential employment for Belgian regions", Sabadash, A. *In het Centraal Parameterblad kunnen twee verschillende scenario's ingesteld worden: één waarin de NAIRU constant blijft over de tijd, en één waar convergentie van de Waalse en Brusselse NAIRU naar het Vlaamse niveau verondersteld wordt over de periode 2007-2030*. Door het gebruik van structurele werkloosheidsgraden vanaf 2007 zullen de berekeningen gebaseerd zijn op het potentieel maximaal aantal arbeidskrachten beschikbaar voor de arbeidsmarkt. De resultaten m.b.t. BGP en BRP geven bijgevolg een potentiële outputgroei weer.

De macro-economische assumptie m.b.t. de groei van de arbeidsproductiviteit werd overgenomen van de SCvV en bedraagt 1,6% over de periode 2010-2030. *Deze groeivoet kan ook regionaal geïndividueerd worden via aanpassing in het Centraal Parameterblad.*

3. Gemeenschappen en gewesten

3.1 Module ontvangsten Gemeenschappen en Gewesten onder de oude BFW

De ontvangsten van de Gewesten en Gemeenschappen worden in het model ingedeeld volgens de categorieën die zijn gedefinieerd in de Bijzondere Financieringswet (BFW) en het Lambermontakkoord. De gewestontvangsten omvatten de gewestelijke belastingen, het toegewezen gedeelte van de personenbelasting, en een categorie "overige ontvangsten". De ontvangsten van de Gemeenschappen omvatten de toegewezen bedragen van de BTW en de personenbelasting en een categorie "overige ontvangsten".

³ Zie FOD Economie, http://www.statbel.fgov.be/studies/home_nl.asp

⁴ Gebaseerd op de assumpties van het federaal planbureau. De lineaire groeivoet uit het verleden werd geëxtrapoleerd naar toekomst.

Gewestontvangsten

De twaalf gewestelijke belastingen⁵, waarvoor elke Gewest volledig bevoegd is, zijn gemodelleerd als volgt:

$$O_{i,j,t} = O_{i,j,t-1}(1 + e_i)(1 + \pi_t)(1 + g_{j,t}) \quad (5.1)$$

Met $O_{i,j,t}$ de totale ontvangsten van Gewest j voor belasting i in periode t

e_i de elasticiteit van belasting i

π_t de inflatie in periode t

$g_{j,t}$ de reële groei van het Bruto Regionaal Product (=regionaal BNP) van gewest j in periode t

De elasticiteit, inflatie en regionale groei kan door de gebruiker invoerd worden in het Centraal Parameterblad (alternatief voor exogene regionale groei is macromodule activeren).

Het bedrag van de **overgedragen personenbelasting** is historisch bepaald en wordt jaarlijks gekoppeld aan de evolutie van de prijsindex en de economische groei.

Deze toegewezen middelen worden horizontaal verdeeld op basis van de bijdrage van elke entiteit tot de personenbelasting⁶. De horizontale verdeelsleutel voor begrotingsjaar t wordt bepaald door de resultaten van het aanslagjaar t-1 (inkomsten t-2).

Indien in een Gewest de gemiddelde opbrengst van de personenbelasting per inwoner lager ligt dan het Rijksgemiddelde, krijgt dat Gewest bovendien aanspraak op een **nationale solidariteitsbijdrage**. Dit is een dotatie ter grootte van een basisbedrag per inwoner⁷ maal het aantal inwoners maal de afwijking in procentpunten (van de gemiddelde opbrengst in het Gewest ten opzichte van het nationaal gemiddelde).

De overgedragen personenbelasting wordt verminderd met de zogenaamde **negatieve term**, die werd ingevoerd om de budgettaire neutraliteit voor alle betrokken overheden te bewerkstelligen na het toekennen van eigen gewestelijke belastingen aan de regio's.

De basisbedragen van de negatieve term worden jaarlijks aangepast aan de procentuele verandering van het gemiddelde indexcijfer van de consumptieprijzen, alsook aan 91% van de reële groei van het bruto nationaal inkomen (behalve voor wat het gedeelte van de negatieve term betreft dat

⁵ Concreet betreft het de belasting op spelen en weddenschappen, de belasting op automatische ontspanningstoestellen, de openingsbelasting op de slijterijen, successierechten, diverse registratierechten, de onroerende voorheffing, het kijk- en luistergeld, de verkeersbelasting, de belasting op de inverkeerstelling en het eurovignet.

⁶ Om concreet de verdeelsleutel voor de Gemeenschappen te bepalen, wordt 20% van de Brusselse personenbelasting bij opbrengst van het Vlaamse Gewest geteld, 80% bij die van het Waalse gewest. De opbrengsten van de personenbelastingen van de Duitstalige Gemeenschap worden niet verrekend.

⁷ Dat bedraagt 11,6 euro, in prijzen van 1988, te indexeren vanaf het begrotingsjaar 1989.

betrekking heeft op het kijk- en luistergeld want dat gedeelte wordt enkel jaarlijks geïndexeerd). Het Lambermont-akkoord heeft immers het kijk- en luistergeld (KLG) als gemeenschapsbelasting afgeschaft en omgevormd tot een gewestelijke belasting. Als compensatie voor de afschaffing krijgen de drie Gemeenschappen een nieuwe dotatie die aan de prijsindex gekoppeld is. Naar analogie met de jaarlijkse aanpassing van die dotatie in functie van de procentuele verandering van het gemiddelde indexcijfer van de consumptieprijzen, wordt het ermee overeenstemmend gedeelte van de negatieve term ook jaarlijks geïndexeerd.

De toegewezen personenbelasting voor Gewest i in jaar t wordt voorgesteld als volgt:

$$PB_t^i = PB_t \cdot \frac{PB_t^i}{PB_t} - NT_t^i + SB_t^i$$

$$\text{met } SB_t^i = 11,6 \cdot \prod_{\xi=1989}^t (1 + \pi_{\xi}) * \left[1 - \frac{PB_t^i / POP_t^i}{PB_t / POP_t} \right] * 100 * POP_t^i$$

PB_t^i = de opbrengst van de personenbelasting in gewest i in jaar t ; PB_t = de opbrengst van de personenbelasting in het Rijk in jaar t

POP_t^i = het aantal inwoners in Gewest i in jaar t

POP_t = het aantal inwoners in het Rijk in jaar t

P_t = algemeen prijspeil in jaar t

BBP_t = het bruto binnenlands product in jaar t

σ_t = de solidariteitsbijdrage per capita in jaar t

NT_t^i = negatieve term voor Gewest i in jaar t

Merk ook op tot het begrotingsjaar 1999 de SB voorafgenomen werd op het bedrag van de aan de Gewesten overgedragen personenbelasting. Vanaf 2000 valt het verschil in solidariteitsbijdrage ten opzichte van 1999 ten laste van de federale overheid.

De Gewesten krijgen **bijkomende middelen** in gevolge de overheveling van nieuwe bevoegdheden⁸. De omvang van die dotatie is gekoppeld aan de evolutie van de prijsindex en aan de reële groei van het BBP. De horizontale verdeelsleutels liggen, met uitzondering voor de buitenlandse handel en bijkomende middelen met betrekking tot de provincie- en gemeentewet, vast en zijn historisch bepaald in functie van een feitelijk behoeftencriterium.

De "**overige ontvangsten**" van de Gewesten omvatten de trekkingsrechten voor programma's voor tewerkstelling van werklozen. Het bedrag wordt niet aangepast aan de inflatie. De trekkingsrechten zijn inkomsten die verkregen worden van de federale overheid, ten laste van de uitgavenpost

⁸Meer bepaald gaat het hier over landbouw sinds 1993 en sinds 2002 landbouw en visserij, wetenschappelijk onderzoek inzake landbouw, buitenlandse handel en de provincie- en gemeentewet.

‘tewerkstelling en arbeid’. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ten slotte krijgt begrotingskredieten als compensatie voor de dode hand⁹ en voor investeringen (oa. in het kader van Beliris).

Gemeenschapontvangsten

De Duitstalige Gemeenschap wordt hoofdzakelijk gefinancierd via een dotatie ten laste van de algemene uitgavenbegroting.

De Franstalige en Vlaamse Gemeenschap hebben recht op een dotatie uit de federaal geïnde **personenbelasting**. Het basisbedrag is gekoppeld aan de evolutie van de gezondheidsprijsindex en aan de reële groei van het BNI. De horizontale verdeling gebeurt op basis van de relatieve opbrengst van de personenbelasting¹⁰.

De Franstalige en Vlaamse Gemeenschap krijgen een vast bedrag uit de **BTW-ontvangsten**, dat gekoppeld is aan de evolutie van de consumptieprijsindex en van de nataliteit. Concreet stemt de aanpassingsfactor overeen met het maximum van de in elke Gemeenschap berekende (de)nataliteitsfactor. De (de)nataliteitscorrectie van het begrotingsjaar t wordt berekend door het aantal inwoners jonger dan 18 jaar op 30 juni van het jaar $t-1$ te vergelijken met het aantal min 18-jarige inwoners op 30 juni van het referentiejaar 1988 en vervolgens 80% van die evolutie te weerhouden. Een aanpassingsfactor groter (kleiner) dan 1 wijst op nataliteit (denataliteit) ten opzichte van het referentiejaar.

Ten gevolge van het Lambermont-akkoord in 2001 hebben de Gemeenschappen recht op **bijkomende BTW-middelen**, ook Lambermontmiddelen genoemd.

- Vooreerst wordt in de periode 2002-2011 jaarlijks een bepaald bedrag toegevoegd aan het geïndexeerde basisbedrag van het voorbije jaar. Die bijkomende middelen worden jaarlijks gecumuleerd, geïndexeerd en gecorrigeerd voor eventuele (de)nataliteit vanaf het begrotingsjaar volgend op de toekenning.
- Ten tweede wordt vanaf 2007 de totale enveloppe BTW-middelen van de Gemeenschappen, dat is de basistoelage vermeerderd met de bijkomende forfaitaire middelen vanaf 2002, geïndexeerd met 91% van de reële BBP-groei.

Formeel kunnen we de finale BTW-dotatie in jaar t voorstellen als:

$$BTW_t = BTW_t^b + BTW_t^l$$

Met basisbedrag

⁹ Internationale instellingen in Brussel zijn vrijgesteld van onroerende voorheffing en de overheden lopen aldus de opcentiemen op de onroerende voorheffing mis.

¹⁰ Om de verdeelsleutel voor de gemeenschappen te bepalen, wordt 20% van de Brusselse personenbelasting bij de opbrengst van het Vlaamse Gewest geteld, en 80% bij die van het Waalse Gewest.

$$BTW_t^b = BTW_{t-1}^b (1 + \pi_t) * \text{denataliteitscorrectie}$$

en bijkomende Lambermontmiddelen

$$BTW_t^l = BTW_{t-1}^l * (1 + 0.91g_t) + \text{gecumuleerde_extra_middelen}$$

De totale BTW-dotatie wordt over de Franstalige en Vlaamse Gemeenschap volgens twee verdeelsleutels verdeeld.

- De geïndexeerde en voor de evolutie van het aantal min 18-jarigen gecorrigeerde basis BTW-dotatie wordt tussen de Franstalige en Vlaamse Gemeenschap verdeeld op basis van de verdeelsleutel leerlingenaantallen (6-17-jarigen). De horizontale verdeelsleutel voor begrotingsjaar t wordt vastgesteld op basis van de toestand van het aantal leerlingen voor het schooljaar t-1- schooljaar t.
- In de overgangperiode (2002-2012) worden de bijkomende BTW-middelen verdeeld op basis van de twee criteria, leerlingenaantallen en aandeel in de personenbelasting, waarbij de bijdrage van elke Gemeenschap tot de personenbelasting steeds zwaarder doorweegt. Meer bepaald wordt in 2002 35% van de totale bijkomende middelen toegekend op basis van de in elke Gemeenschap gelokaliseerde ontvangsten inzake personenbelasting. De overige 65% wordt aan de Franstalige en Vlaamse Gemeenschap toegewezen volgens de verdeelsleutel die voor de toegewezen BTW-opbrengsten geldt. Het percentage dat volgens de verhouding van de personenbelasting wordt verdeeld stijgt jaarlijks met 5 procent voor de begrotingsjaren 2003 tot en met 2009 en met 10 procent voor de begrotingsjaren 2010, 2011 en 2012. Vanaf het begrotingsjaar 2012 worden de nieuwe middelen die de Franstalige en Vlaamse Gemeenschap vanaf 2002 ontvangen, inclusief de meeropbrengsten die voortvloeien uit de koppeling van de BTW-middelen aan het BBP, volledig verdeeld in verhouding tot de in elke Gemeenschap gelokaliseerde ontvangsten inzake de personenbelasting.

De "**overige ontvangsten**" van de Gemeenschappen omvatten de dotatie voor buitenlandse studenten. Ze wordt enkel gekoppeld aan de evolutie van de algemene prijzenindex en komt ten laste van de wetenschapsuitgaven¹¹ van de federale overheid. Ook krijgen de Franstalige en Vlaamse Gemeenschap sinds 2002 27,44 % van de te verdelen winst van de Nationale Loterij. Ten slotte ontvangen de drie Gemeenschappen van de federale schatkist een dotatie als compensatie voor het kijk- en luistergeld.

¹¹ Dit werd onder de uitgavenpost 'economische cel' gemodelleerd.

3.2 Module ontvangsten Gemeenschappen en Gewesten onder de nieuwe BFW

We geven hierna in formules de wijzigingen weer in de nieuwe BFW in vergelijking met de oude BFW. Voor ontvangsten onder de oude BFW waarvoor we geen wijziging vermelden, verandert er niets. Per gewijzigde ontvangstenpost gaat het om 3 soorten formules:

- De formule ter bepaling van het totale bedrag in het startjaar
- De formule ter bepaling van de evolutie van dit startbedrag over de tijd
- De formule ter bepaling van de verdeling van het totale bedrag per jaar over de resp. G&G

Gewestontvangsten

Nieuwe PB-autonomie

(De PB-dotatie aan de Gewesten onder de oude BFW valt hierdoor weg.)

Modellering van het totale basisbedrag van de nieuwe PB-autonomie **in het startjaar**:

$$autPB_0 = dotPB_0^b - 3 \cdot \%NT_0^{WG} \cdot dotPB_0^b + 0.4 BU_0$$

Met:

$autPB_0$ = totale opbrengst PB-autonomie in jaar 0

$dotPB_0^b$ = basisbedrag (= bruto-bedrag) van de totale PB-dotatie in het startjaar onder de oude BFW

$\%NT_0^{WG}$ = aandeel van de geschatte Negatieve Term (NT) voor het Waals Gewest in het jaar 0 in het basisbedrag (= bruto-bedrag) van de PB-dotatie aan het Waals Gewest

BU_0 = totale bedrag van de over te dragen belastinguitgaven in het startjaar

In woorden: het totale bedrag van de nieuwe PB-autonomie in het startjaar is het basisbedrag (= bruto-bedrag) van de totale PB-dotatie in het startjaar onder de oude BFW, verminderd met 3 maal de NT die onder de oude BFW zou gelden voor het Waals Gewest (wat in verhouding de kleinste NT is van de 3 gewesten), en vermeerderd met 40% van het totale bedrag van de over te dragen belastinguitgaven in het startjaar.

(De NT onder de oude BFW valt hierdoor weg.)

Terwijl de nieuwe PB-autonomie in het startjaar **tussen de gewesten wordt verdeeld** volgens hun resp. aandelen in de totale opbrengst van de PB¹², werd de **evolutie** van de nieuwe gewestelijke opcentiemen per gewest i in jaar t als volgt gemodelleerd in Vladymo:

¹² §4.8 van het Vlinderakkoord stelt dat de verdeling van de PB-autonomie zal gebeuren volgens de gewestelijke aandelen in de huidige federale belasting verkregen na toepassing van de belastingvrije

$$autPB_t^i = autPB_{t-1}^i \cdot \frac{PB_t^i}{PB_{t-1}^i}$$

Met:

$autPB_t^i$ = opbrengst PB-autonomie van gewest i in jaar t

PB_t^i = opbrengst van het federaal gebleven deel van de PB in gewest i in jaar t

In woorden: de ontvangsten uit gewestelijke opcentiemen op de PB worden verondersteld te evolueren net zoals de opbrengst van de PB in dat gewest zou zijn geëvolueerd in de veronderstelling dat de PB volledig federaal zou zijn gebleven. Dergelijke vereenvoudigende (“business as usual”-)modellering is nodig omdat we –uiteraard- nog geen zicht hebben op hoe de 3 gewesten hun PB-autonomie zullen invullen.

Dotatie “60% van de te regionaliseren belastinguitgaven”

$0.6 BU_0$ = totale bedrag van de dotatie “60% van de te regionaliseren belastinguitgaven” in het startjaar

De **evolutie van de totale dotatie** “60% van de te regionaliseren belastinguitgaven” werd als volgt gemodelleerd in Vladymo:

$$dotBU_t = dotBU_{t-1} \cdot (1 + 0.7 g_t) \cdot (1 + \pi_t)$$

Met $dotBU_t$ = totale dotatie “60% van de te regionaliseren belastinguitgaven” in jaar t

In woorden: de evolutie van de totale dotatie “60% van de te regionaliseren belastinguitgaven” wordt gemodelleerd als die dotatie in het voorgaande jaar vermeerderd met de inflatie en met 70% van de economische groei.

Het **verdeling per gewest** van de dotatie “60% van de te regionaliseren belastinguitgaven” wordt als volgt gemodelleerd:

$$dotBU_t^i = dotBU_t \cdot \frac{PB_t^i}{PB_t}$$

Met

$dotBU_t^i$ = dotatie “60% van de te regionaliseren belastinguitgaven” voor gewest i in jaar t

PB_t = totale opbrengst van de federaal gebleven PB in jaar t

som, van belastingverminderingen op de vervangingsinkomens, vermindering voor inkomsten van buitenlandse oorsprong en onderhoudsgelden, met een factor verminderd om tot de nieuwe federale belasting te komen. Deze factor, die de hoogte van de aanvankelijke opcentiemen bepaalt, zal worden vastgelegd om een regionalisering van de PB-ontvangsten te bereiken evenwaardig aan het vermelde bedrag van 10,736 miljard €.

In woorden: de dotatie “60% van de te regionaliseren belastinguitgaven” wordt tussen de gewesten verdeeld volgens de geschatte aandelen van de resp. gewesten in de opbrengst van het federaal gebleven deel van de PB.

Dotatie “werk”

Volledig analoog aan de dotatie “belastinguitgaven”, behalve dat in het startjaar de totale dotatie wordt verminderd met 10% van het oorspronkelijke bedrag.

Solidariteitsmechanisme

Modellering van het basisbedrag **in het startjaar**:

$$solBB_0 = autPB_0 + dotBU_0 + dotWERK_0 + 0.5 dotPB_0^n$$

Met:

$dotPB_0^n$ = totale PB-dotatie aan de gemeenschappen in het startjaar onder de nieuwe BFW

In woorden: het basisbedrag in het startjaar bestaat uit het totaal van de gewestontvangsten verminderd met de eigen gewestbelastingen onder de oude BFW, en vermeerderd met de helft van de totale PB-dotatie aan de Gemeenschappen

Modellering van de **evolutie** van het basisbedrag:

$$solBB_t = solBB_{t-1} \cdot (1 + g_t) \cdot (1 + \pi_t)$$

Modellering van de solidariteitsbijdrage **per gewest** per jaar:

$$solBIJDR_t^i = solBB_t \cdot \left(\frac{POP_t^i}{POP_t} - \frac{PB_t^i}{PB_t} \right) \cdot 0.8$$

In woorden: de solidariteitsbijdrage per gewest is die fractie van het basisbedrag die overeenstemt met de mate waarin het bevolkingsaandeel van dat gewest het aandeel van dat gewest in de totale PB-opbrengst overschrijdt, verminderd met 20% (zonder dat de solidariteitsbijdrage negatief kan worden).

(Het solidariteitsmechanisme onder de nieuwe BFW komt in de plaats van dat onder de oude BFW; bovendien maakte de solidariteitsbijdrage onder de oude BFW deel uit van de PB-dotatie aan de gewesten, terwijl zij onder de nieuwe BFW afzonderlijk wordt toegekend.)

Gemeenschapsontvangsten

PB-dotatie

Modellering van het basisbedrag **in het startjaar**:

$$dotPB_0^n = dotPB_0^o + \alpha dotBTW_{2010}^l$$

Met:

$dotPB_0^n$ = totale PB-dotatie aan de gemeenschappen in het startjaar onder de nieuwe BFW

$dotPB_0^o$ = totale PB-dotatie aan de gemeenschappen in het startjaar onder de oude BFW

$\alpha dotBTW_{2010}^l$ = deel van BTW Lambermontmiddelen dat in de oude BFW in 2010 volgens de PB-sleutel verdeeld werd

In woorden: de totale PB-dotatie aan de gemeenschappen in het startjaar onder de nieuwe BFW is de som van de totale PB-dotatie aan de gemeenschappen in het startjaar onder de oude BFW en van het deel van de Lambermontmiddelen dat in 2010 horizontaal verdeeld werd volgens de PB-sleutel.

(De PB-dotatie aan de gemeenschappen onder de nieuwe BFW komt in de plaats van die onder de oude BFW.)

De **evolutie van de totale PB-dotatie aan de gemeenschappen** werd als volgt gemodelleerd in Vladymo:

$$dotPB_t = dotPB_{t-1} \cdot (1 + 0.825 g_t) \cdot (1 + \pi_t)$$

In woorden: de evolutie van de totale PB-dotatie aan de gemeenschappen wordt gemodelleerd als die dotatie in het voorgaande jaar vermeerderd met de inflatie en met 82,5% van de economische groei.

Het **verdeling per gemeenschap van de totale PB-dotatie aan de gemeenschappen** wordt als volgt gemodelleerd:

$$dotPB_t^i = dotPB_t \cdot \frac{PB_t^i}{PB_t}$$

In woorden: de PB-dotatie aan de gemeenschappen wordt tussen de gemeenschappen verdeeld volgens de geschatte aandelen van de resp. gemeenschappen in de opbrengst van het federaal gebleven deel van de PB.

BTW-dotatie

Modellering van het bedrag van de totale BTW-dotatie aan de gemeenschappen **in het startjaar**:

$$dotBTW_0 = dotBTW_0^b + (1-\alpha)dotBTW_{2010}^l + KLG_0$$

Met

$dotBTW_0^b$ = totale basisBTW-dotatie onder de oude BFW in het startjaar

$(1 - \alpha) dotBTW_{2010}^l$ = deel van de Lambermont-middelen onder de oude BFW in het jaar 2010 dat horizontaal verdeeld werd volgens de leerlingensleutel

KLG_0 = totale dotatie voor het Kijk- en Luistergeld onder de oude BFW in het startjaar

In woorden: de totale BTW-dotatie aan de gemeenschappen in het startjaar onder de nieuwe BFW is de som van de totale basisBTW-dotatie aan de gemeenschappen in het startjaar onder de oude BFW

en van deel 2 van de bijkomende Lambermont-middelen onder de oude BFW in het jaar 2010 (L2), vermeerderd met de totale dotatie voor het Kijk- en Luistergeld in het startjaar onder de oude BFW.

(De KLG-dotatie onder de oude BFW valt hierdoor weg en de BTW-dotatie aan de gemeenschappen onder de nieuwe BFW komt in de plaats van de BTW-basisdotatie onder de oude BFW en van deel 2 van de bijkomende Lambermontmiddelen.)

De **evolutie van de totale BTW-dotatie aan de gemeenschappen** werd als volgt gemodelleerd in Vladymo:

$$dotBTW_t = dotBTW_{t-1} \cdot (1 + 0.91 g_t) \cdot (1 + \pi_t) \cdot (de-)nataliteitscorrectie_t$$

Het **verdeling per gemeenschap van de totale BTW-dotatie aan de gemeenschappen** wordt als volgt gemodelleerd:

$$dotBTW_t^i = dotBTW_t \cdot leerlingenaandeel_t^i$$

In woorden: de BTW-dotatie aan de gemeenschappen wordt tussen de gemeenschappen verdeeld op basis van de leerlingenaantallen van de resp. gemeenschappen.

Dotaties voor nieuwe gemeenschapsbevoegdheden kinderbijslag, gezondheid, ouderenzorg

Als **startbedragen** werden hier genomen de federale bedragen in 2011 besteed aan deze bevoegdheden vermeerderd met de inflatie.

De **evolutie van de 3 totale dotaties inzake nieuwe gemeenschapsbevoegdheden** werd als volgt gemodelleerd in Vladymo:

$$dotNB_t = dotNB_{t-1} \cdot (1 + 0.825 g_t) \cdot (1 + \pi_t) \cdot (1 + groei\ relevante\ bevolking_t)$$

Met

$dotNB_t$ = totale dotatie voor één van de 3 nieuwe bevoegdheden aan de gemeenschappen in jaar t

$groei\ relevante\ bevolking_t$ = groei totale Belgische bevolking jonger dan 18 jaar voor kinderbijslag, resp. groei totale Belgische bevolking ouder dan 80 jaar voor ouderenzorg (voor de dotatie gezondheidszorg is deze term 0)

Uitzondering is hier de dotatie voor kinderbijslag, waar in de formule 0,825 dient te worden vervangen door 0. Dit impliceert dat het totaal van deze dotatie enkel toeneemt met de inflatie.

De **verdeling per gemeenschap van de dotaties inzake nieuwe gemeenschapsbevoegdheden** wordt als volgt gemodelleerd:

$$dotNB_t^i = dotNB_t \cdot relevante\ bevolkingsaandeel_t^i$$

Met $dotNB_t^i$ = dotatie voor nieuwe bevoegdheid aan gemeenschap i in jaar t

In woorden: de totale dotatie voor nieuwe gemeenschapsbevoegdheden wordt tussen de gemeenschappen verdeeld op basis van de relevante bevolkingsaantallen van de resp.

gemeenschappen, namelijk bevolking jonger dan 18 jaar voor kinderbijslag, bevolking ouder dan 80 jaar voor ouderenzorg, en totale bevolking voor gezondheidszorg.

Overgangsmechanisme Het overgangsmechanisme werd in Vladymo gemodelleerd als het bedrag van het verschil in ontvangsten tussen de oude en de nieuwe BFW, enkel beschouwd in het startjaar, en beschouwd per gewest en per gemeenschap. Deze bedragen per G&G zijn het gevolg van:

- zowel verschillen in verticale toewijzingen (tussen de federale overheid enerzijds en de G&G anderzijds, inbegrepen de 10%-besparing op de dotatie werk) tussen de nieuwe en de oude BFW
- als van verschillen in horizontale toewijzingen (tussen de G&G onderling) tussen de nieuwe en de oude BFW.

Een uitzondering is de herfinanciering van het BHG, die buiten het overgangsmechanisme wordt gehouden. Tijdens de 10 jaar volgend op het startjaar worden de bedragen per G&G resulterend uit het overgangsmechanisme nominaal bevroren. Tijdens de daaropvolgende 10 jaar worden zij jaarlijks verminderd met 10% van het startbedrag.

3.3 Module uitgaven Gemeenschappen en Gewesten

De uitgaven van de Gemeenschappen en de Gewesten worden berekend in Vladymo volgens onderstaande formule:

$$U_{i,t} = [(1 - \alpha_i)U_{i,t-1}(1 + g_t) + \alpha_i U_{i,t-1}(1 + w_t)](1 + \pi_t)(1 + DG_i) \quad (6.1)$$

Met $U_{i,t}$ totale uitgaven voor categorie i in periode t

α_i percentage van uitgaven bestemd voor bezoldiging van personeel voor uitgavencategorie i¹³

g_t reële groei van het nationaal BBP in periode t

w_t loongroei in periode t

π_t inflatie in periode t

DG_i discretionaire groeiparameter

De totale uitgaven worden opgesplitst in personeelsuitgaven en “andere” uitgaven of werkingskosten. De werkingskosten worden gekoppeld aan de nominale groei van het nationaal BBP. De uitgaven voor personeel worden gekoppeld aan de loongroei, die bestaat uit drie componenten: de groei van de arbeidsproductiviteit (1,6%), een loondriftparameter (0,5%)¹⁴¹⁵ en de

¹³ α_i bedraagt bijvoorbeeld 63% voor de uitgavencategorieën economie en werkgelegenheid, 26,5% voor infrastructuur, 20,5% voor leefmilieu, 50% voor ruimtelijke ordening en huisvesting en voor cultuur, 0% voor lokale besturen en binnenlandse zaken.

¹⁴ Deze parameter werd gelijk gesteld aan het gemiddelde van de loondrift over de periode 2003-2007 zoals terug te vinden in het Verslag 2008 van de Nationale Bank van België.

¹⁵ $(1 + w_t) = (1 + loondrift_t) * (1 + productiviteitsgroei_t)$

toename van de index van de consumptieprijzen (1,5%). De waarde van de parameters kan door de gebruiker ingesteld worden in het Vladymo-model. Via de koppeling van het geheel aan een discretionaire groeiparameter kan aan een bepaalde uitgavencategorie een hoger of lager groeipercentage toegekend worden.

Uitgaven m.b.t. de Vlaamse Zorgverzekering

Wat betreft de projectie van de uitgaven m.b.t. de Vlaamse Zorgverzekering worden kostenprofielen (= gemiddelde uitgaven per capita) berekend voor drie leeftijdscohorten; 0-64-jarigen, 65-79-jarigen, 80-plussers, en voor drie uitgavencategorieën; tenlastenemingen (=uitkeringen aan de rechthebbenden), werkingskosten en vaste kosten. De werkingskosten worden verondersteld toe te nemen met de inflatie, de productiviteitsgroei en de loondriftparameter, de vaste kosten worden enkel geïndexeerd aan de inflatie. De kostenprofielen van de tenlastenemingen worden gecorrigeerd voor de graduele gelijkschakeling van de uitkeringen voor de mantel- en thuiszorg met deze voor de residentiële zorg. *Verschillende scenario's kunnen ingesteld worden in het Centraal Parameterblad*, al naargelang de kostenprofielen van de tenlastenemingen aangepast werden aan de stijging van de welvaart (scenario's 1 en 2) of aan de stijging van de welvaart en de inflatie (scenario's 1bis en 2bis), en of een stijging van de participatiegraad verondersteld werd (scenario's 2 en 2bis) of niet (scenario's 1 en 1bis). In een laatste scenario (scenario 2bis Brussel) worden de gevolgen van een geleidelijke stijging van de participatiegraad van de Brusselse bevolking bekeken.

Gemeenschapsuitgaven m.b.t. Onderwijs

Ook voor het hoger onderwijs worden in Vladymo kostenprofielen per student voor de Vlaamse en de Franstalige Gemeenschap berekend. Hier wordt een jaarlijkse aanpassing van het kostenprofiel aan de inflatie, aan de productiviteitsgroei en de loondriftparameter verondersteld. *Twee scenario's kunnen ingevoerd worden in het Centraal Parameterblad*: één met stijgende participatiegraad en één met constante participatiegraad. In het eerste scenario wordt de participatiegraad verondersteld toe te nemen tot de saturatiegraad van 42% bereikt is.

Methodologisch berekenen we de kostenprofielen per gemeenschap als volgt:

$$e(18-25j, g, t) = \frac{E(g, t)}{N(18-25j, g, t)} \quad (6.2)$$

Met $e(18-25j, g, t)$ de gemiddelde uitgaven voor het hoger onderwijs in de leeftijdscategorie 18-25-jarigen, in gemeenschap g op tijdstip t

$E(g, t)$ de totale uitgaven voor het hoger onderwijs in gemeenschap g op tijdstip t

$N(18-25j, g, t)$ het aantal 18-25 jarigen in gemeenschap g op tijdstip t

De totale uitgaven op het toekomstig tijdstip $t+1$ worden berekend volgens onderstaande formule:

$$E(g, t+1) = e(18-25j, g, t) * N(18-25j, g, t+1) * PF \quad (6.3)$$

Met PF een correctiefactor voor het effect van de stijgende participatiegraad

$= \frac{\text{nieuwe_participatiegraad}}{\text{oude_participatiegraad}}$ waarbij de participatiegraad verondersteld wordt toe te nemen

volgens de gemiddelde stijging gedurende de laatste drie schooljaren (2003/2004, 2004/2005 en 2005/2006)

In het Vladymo-model worden niet alleen de nieuwe prognoses voor de gemeenschapsuitgaven m.b.t. het hoger onderwijs geïmplementeerd, maar wordt ook een gelijkaardige projectie gemaakt voor het lager onderwijs. De methode is analoog: via de demografische evolutie van het aantal 3-17-jarigen en het kostenprofiel voor 2006 (jaarlijks gecorrigeerd voor inflatie en reële loonstijgingen), worden de toekomstige uitgaven geschat. Omwille van de leerplicht veronderstellen we een constante participatiegraad. 17% van de totale onderwijsuitgaven wordt beschouwd als vaste kosten en wordt buiten de projecties gehouden. De vaste kosten worden enkel aangepast aan de inflatie en de reële groei van het BBP.

Als bijkomend scenario in Vladymo zijn dezelfde onderwijsprojecties gemaakt op basis van de resultaten van de gedetailleerde berekening van de totale onderwijsuitgaven van de Vlaamse en Franstalige Gemeenschap in de FUNDP working paper *Comparaisons interrégionale et intercommunautaire des budgets de dépenses 2007 des Entités fédérées* (Dubois, J., Janssens, C., Schmitz, V. en Deschamps, R., 2007). We gebruiken de aangeleverde data m.b.t. de totaalbedragen voor 2007 van de vier categorieën onderwijsuitgaven: basis- en secundair onderwijs, verdergezet en universitair onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en andere uitgaven.

4. Federale Overheid

4.1 Module ontvangsten Federale Overheid

Voor de berekening van de evolutie van de ontvangsten van de federale overheid wordt op elke ontvangstencategorie volgende formule toegepast:

$$O_{i,t} = O_{i,t-1} (1 + e_i \cdot (1 + \pi_t) \cdot (1 + g_t)) \quad (5.11)$$

met $O_{i,t}$ de totale ontvangsten voor categorie i in periode t

e_i de elasticiteit van ontvangstencategorie i ¹⁶

π_t de inflatie in periode t

g_t de reële groei van het BBP in periode t

¹⁶ Deze elasticiteit wordt voor alle ontvangstencategorieën gelijk aan 1 verondersteld, behalve m.b.t. de vennootschapsbelasting (1,05) of m.b.t. de BTW-ontvangsten (0,95).

De elasticiteit van elke ontvangstencategorie kan door de gebruiker ingesteld worden in het Centraal parameterblad, terwijl de BBP-groei berekend wordt in de macromodule.

4.2 Module uitgaven Federale Overheid

De uitgavencategorieën op het niveau van de federale overheid zijn terug te vinden in Tabel 2. Ze evolueren in Vladymo volgens onderstaande formule¹⁷.

$$U_{i,t} = [(1 - \alpha_i)U_{i,t-1}(1 + g_t) + \alpha_i U_{i,t-1}(1 + w_t)](1 + \pi_t)(1 + DG_i)$$

Met $U_{i,t}$ totale uitgaven voor categorie i in periode t

α_i percentage van uitgaven bestemd voor bezoldiging van personeel voor uitgavencategorie i

g_t reële groei van het nationaal BBP in periode t

w_t loongroei in periode t

π_t inflatie in periode t

DG_i discretionaire groeiparameter

Een uitzondering vormt de evolutie van de overheidspensioenen, waarvan de groeivoet gemodelleerd werd zodat de uitgavenstijging van de pensioenen¹⁸ overeenkomt met deze van de SCvV.

¹⁷ α_i in formule 6.1 bedraagt 73,5% voor alle gezagsdepartementen in Tabel 2, uitgezonderd de uitgaven voor landsverdediging, waar 50% van de uitgaven beschouwd wordt als bezoldiging van personeel. α_i is verder gelijk aan 15% voor de uitgavenposten pensioensuitgaven, tewerkstelling en arbeid, en sociale zaken, volksgezondheid en leefmilieu (uitgezonderd rijkstoelage SZ der werknemers), 26,5% voor de landbouwuitgaven, 73,5% voor economische zaken, en 70% voor verkeer en infrastructuur.

¹⁸ Dankzij deze groeivoet, die ook op de pensioenen van de sociale zekerheid werd toegepast, komen de totale pensioenoutputgaven (som van de drie grote stelsels: overheid, werknemers en zelfstandigen) overeen met die van de SCvV.

Tabel 2: Uitgavencategorieën federale overheid

1. Dotaties	
2. Cel gezagsdepartementen	Eerste minister
	Justitie
	Binnenlandse zaken
	Buitenlandse zaken
	Ontwikkelingssamenwerking
	Landsverdediging
	Rijkswacht
	Financiën
3. Sociale cel	Ambtenarenzaken
	Pensioenen
	Tewerkstelling en arbeid
4. Economische cel	Sociale zaken, volksgezondheid en leefmilieu
	Landbouw
	Economische zaken
5. Financiering EU	
6. Schuld zonder delging	
	Verkeer en infrastructuur

Onder de uitgavenpost “sociale zaken, volksgezondheid en leefmilieu” valt eveneens de rijkstoelage aan de sociale zekerheid van de werknemers. Deze dotatie wordt jaarlijks enkel aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen. De alternatieve financiering waarvan de sociale zekerheid der werknemers geniet, is niet als uitgave, maar als minderinkomst aan de ontvangstzijde van de federale overheid gemodelleerd (het overgrote deel van de alternatieve financiering wordt voorafgenomen op de BTW- en registratie-inkomsten van de federale overheid).

5. Sociale Zekerheid

5.1 Module ontvangsten Sociale Zekerheid

De ontvangstencategorieën van de sociale zekerheid worden verondersteld te evolueren volgens de reële groei van het BBP en de inflatie. Ze worden als volgt gemodelleerd:

$$O_{i,t} = O_{i,t-1}(1 + \pi_t).(1 + g_t) \quad (5.12)$$

met $O_{i,t}$ de totale ontvangsten voor categorie I in periode t

π_t de inflatie in periode t

g_t de reële groei van het BBP in periode t

Via de endogeen berekende reële groei van het BBP ondervinden de ontvangsten van de sociale zekerheid het effect van gewijzigde macro-economische assumpties (een stijging van het aantal arbeidskrachten heeft bijgevolg via de hogere BBP-groei een effect op de bijdragen aan de sociale zekerheid).

5.2 Module uitgaven Sociale Zekerheid

De verschillende uitgavencategorieën van de sociale zekerheid laat men evolueren op basis van de evolutie van de doelgroep die van de uitkering geniet, en op basis van een koppeling aan de groei van de productiviteit.

$$U_{i,t} = U_{i,t-1} \frac{n_t}{n_{t-1}} (1 + \pi_t)(1 + \beta \cdot prod_t)(1 + DG) \quad (6.10)$$

Met n_t het aantal rechthebbenden op de uitkering in periode t

DG een discretionaire groeiparameter¹⁹

β een perequatieparameter²⁰

Via de factor $\frac{n_t}{n_{t-1}}$ worden bijvoorbeeld de uitgaven voor kinderbijslag gekoppeld aan de evolutie van de min18-jarigen, de pensioenen aan de evolutie van het aantal 60-plussers, de werkloosheidsuitkeringen aan de evolutie van het aantal werklozen zoals berekend in de macromodule, enz.

De uitgaven voor de gezondheidszorg (RIZIV gezondheidszorgen en RIZIV uitkeringen) van de werknemers werden voor 20% gekoppeld aan de bevolking <18 jaar, voor 30% aan de 19-59-jarigen en voor 50% aan de 60-plussers. Deze uitgavencategorie werd verder verondersteld te evolueren met de inflatie en de reële groei.

6. Schulddmodule

De schulddmodule brengt de jaarlijkse inkomsten en uitgaven van de federale en regionale overheden samen, en berekent hieruit het netto te financieren saldo (begrotingsresultaat), dat gelijk gesteld wordt aan de nominale schuldvariatie en het vorderingensaldo. Bij de federale overheid wordt verondersteld dat 10% van het begrotingstekort op korte termijn en 90% op lange termijn gefinancierd wordt. Jaarlijks vervalt bovendien een vast percentage (11,77%) van de uitstaande

¹⁹ Bij de pensioenuitgaven werd deze parameter gebruikt om de uitgavenstijging gelijk te stellen aan deze van de SCvV.

²⁰ Deze parameter werd gelijk gesteld aan 75% voor pensioenen, FAO, RKW, FBZ, ...

lange termijn schuld dat geherfinancierd wordt via de uitgifte van nieuwe langlopende schuld. De rente op lange en op korte termijn worden respectievelijk vastgelegd op 4% en op 3,65% voor de periode 2007-2030. De rentelasten worden echter berekend door de totale schuld van het vorige jaar op korte termijn en op lange termijn te vermenigvuldigen met de berekende gemiddelde rente op korte en lange termijn. Voor de evolutie van de gemiddelde rente op de korte termijnschuld wordt verondersteld dat de korte termijnschuld voor 90% bestaat uit schuld van het voorbije jaar (die gefinancierd wordt aan de gemiddelde korte termijn rentevoet in het vorige jaar), en voor 10% uit schuld van het lopende jaar (die gefinancierd wordt aan de huidige lange termijn rente). Wat de evolutie van de gemiddelde rentevoet op lange termijn betreft, wordt dezelfde redenering gevolgd. Dit alles laat toe om de rentelast op korte en lange termijn te berekenen voor de federale overheid.

Voor de Gemeenschappen en Gewesten is de berekening analoog. Er wordt echter niet verondersteld dat een deel van de schuld jaarlijks vervalt en niet de schuldvariatie, maar meteen de nieuwe totale schuld (uitstaande schuld + schuldvariatie) wordt onderverdeeld in korte (18%) en lange (82%) termijnschuld. De gemiddelde interestvoeten op korte en lange termijn worden jaarlijks overgenomen²¹ van de berekeningen voor de federale overheid. Deze laten toe de jaarlijkse interestlasten van de regio's te berekenen.

7. Module Budgettair Onevenwicht

In een extra module in Vladymo wordt het budgettair onevenwicht van de verschillende overheden berekend. Het budgettair onevenwicht (of fiscal imbalance) is een nieuwe maatstaf m.b.t. de houdbaarheid van de overheidsfinanciën op lange termijn. Het begrip wordt gedefinieerd als de som van de huidige overheidsschuld met de totale *toekomstige schuld*, gedefinieerd als de actuele waarde van toekomstige uitgaven (exclusief interestlasten) verminderd met de actuele waarde van toekomstige inkomsten. De zogenaamde toekomstige schuld is vooral belangrijk voor programma's die lange termijnverplichtingen inhouden, zoals bijvoorbeeld het pensioenstelsel en de gezondheidszorg. Het budgettair onevenwicht geeft aan hoeveel geld de overheid op dit moment tekort komt om van een houdbaar budgettair beleid te kunnen spreken.

Het budgettair onevenwicht op het einde van jaar t wordt formeel voorgesteld als volgt:

$$FI_t = PVE_t - PVR_t - A_t \quad (3.1)$$

met PVE_t de actuele waarde van de geprojecteerde primaire uitgaven volgens het huidige beleid op het einde van periode t

PVR_t de actuele waarde van de geprojecteerde ontvangsten volgens het huidige beleid op het einde van periode t

²¹ In het model wordt de toevoeging van een eventuele risico- en liquiditeitspremie bij de regionale schulduitgifte voorzien, maar deze is momenteel op nul gezet.

A_t het gecumuleerd verschil tussen ontvangsten en uitgaven van vroegere en huidige generaties (A is negatief bij overheidsschuld)

Bij het verdisconteren veronderstellen we een discontovoet van 4%, maar Vladymo maakt het mogelijk de gevoeligheid aan deze assumptie te testen.

